

thi de ville meget snart komme til at behandle denne Sag igjennem deres Laug, og hvorfor? fordi de ville begribe, at, dersom de i Sager af denne Art ikke vare søielige, saa vilde her komme en lille Lov, som, uagtet den var kort, dog vilde faae Lov at passere, og den vilde saa gjøre denne Sag klar. Møllerne ville føle sig under den Forpligtelse at finde Midler til at blive søielige, naar det tilslige er deres Fordeel. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) ikke har kunnet rigtigt forstaae, hvorledes det hang sammen, saa troer jeg, at det ligger deri, at han ikke i denne Sag har „praktisk Sands“ nok. Jeg har ikke paa nogen Maade forudsat, at en Brændeviinsmand skulde tage en Møller ind i sit Brændeviinsværk, for deri at anlægge en Mølle og male for Brændeviinsmanden; men jeg har forudsat, at Møllerne ved enhver By, saaledes som i Kjøbenhavn, ville komme til at danne Syndicater, at de kunde komme overeens med Forretningsmænd for en vis Betaling, og saa lade Brændeviinsmændene have Ret til selv at male og knuse, som de bedst synes (En Stemme: Hvor staaer det?); sad dem forsøge, om det ikke lykkes (Latter). Ja, jeg beder om Forladelse; Loven har en Antydning, som viser derhen, og der er desuden Intet, som forhindrer det, og det er den naturlige Veie i en Affindelseslov. Hvorpaa gaaer en Affindelseslov ud? Den gaaer ud paa at vedligeholde for de Næringsdrivende deres nærværende Erhvervsstilder i en vis passende Tid; det er en Overgangstid, vi skulle skaffe (Rothe: indskrænket!). De kunne da affinde sig med andre Næringsdrivende for en vis Betaling, som de dele, eller vedblive at arbejde for de Andre; begge Veie staae dem aabne. Der er ingen Hindring i Veien herfor; lad os da først gjøre Forsøget i et Par Aar, og see, om Møllerne ikke skulle kunne begribe, at det vil være i deres egen Interessé at lette de andre Næringsdrivende saa meget som muligt; men, dersom vi skulle see, at dette ikke blev Tilfældet, saa er det tidnok at komme til dette Forslag. Dersom Forslaget alene havde holdt sig til den grønne Malt, og ikke havde benyttet denne grønne Malt for at opretholde Sagen, som den nu er, og altsaa til

intetgjøre Lovens egentlige Hensigt i sit Grundvæsen, saa skulde jeg have stemt for Forslaget. Jeg har ikke paa nogen Maade forrige Gang sagt, at jeg vilde stemme for dette Forslag; jeg har kun sagt: lad os gjøre en Razzia paa de nærværende Forslag og see at komme til et Forlig. Jeg skal ogsaa vise mig meget forligelig, idet jeg først skal stemme for det, der kun i alt Væsentligt er en Redactionsforandring, nemlig Forslaget under Nr. 1, og hvorfor skal jeg stemme for det? fordi jo dog Loven maa komme til det andet Thing, ellers skulde jeg ogsaa stemme imod det, og dernæst skal jeg stemme for det subsidiaire Forslag under Nr. 3. Der ved skal jeg lægge min Forligelighed for Dagen; men derimod raader jeg meget, i Henshold til mit Ansørte, til at stemme imod Forslaget under Nr. 2.

Vardenfleth: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer: Jespersen, Thomsen, Blixen-Finecke, G. Winther, Hofmeyer, Gram, Wilkens, J. Christensen, C. H. Hansen, C. A. Hansen, Wegener, P. Petersen, Christiansen, Jøglebe, Vadstu og Hækkerup.

Ved den derpaa foretagne Afstemning for fastedes Afslutning med 42 Stemmer mod 22.

Formanden: Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Sørensen: Det er en mærkelig Forfærlighed, som Næringsfriheden har hørt anprise idag, og jeg vilde ønske, at denne Forfærlighed til Næringsfriheden vil vise sig, naar der kommer et Lovforslag af større Omfang til Næringsfrihedens Udøvelse i alle Sag; men, naar man vil Friheden og ved Siden af Friheden fastsætte en bestemt Affindelsestid, som her er Tilfældet, nemlig 10 Aar, og siger, det skal være de vedkommende Næringsdrivendes, som her ere Møllernes, Erstatning, eller deres Affindelse med Omstændighederne, indtil den fulde Møllefrihed indtræder, jeg siger, naar man gjør det og ved Siden deraf gjør sig al den Umage, som her er Tilfældet ved disse Endringsforslag, til at gjøre denne Erstatning til aldeles Intet, saa begaaer man en Selvomstgigelse, som jeg for min Part hverken vil have Lod eller Deel i. Efter det første Gen-